

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓ / ๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดีเกี่ยวกับการสอบสวน
ทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

กรมบังคับคดี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงานบริษัท มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมบังคับคดีว่า ตามที่กรมบังคับคดีมีคำสั่งที่ ๓๔๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมบังคับคดีต่อปลัดกระทรวงยุติธรรมว่า เจ้าหน้าที่กรมบังคับคดีมีคำสั่งให้รอการจ่ายเงินที่ได้ಾಯัดไว้ทั้งที่ไม่สามารถทำได้ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับเงินล่าช้าและได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอรับรายงานการประชุมที่มีคำรับรองถูกต้องของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้มีการสอบสวนพิจารณากรณีดังกล่าวจนแล้วเสร็จ ตลอดจนสำนวนและเอกสารที่ใช้ในการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมดจนได้ข้อยุติ

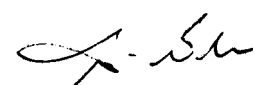
กรมบังคับคดีมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๕๐๑/๖๔๓๔ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ และ ที่ ยธ ๐๕๐๑/๗๙๗๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่าย เฉพาะรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน โดยปิดชื่อบุคคลต่างๆ ที่ปรากฏใน รายงานการสอบสวน และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ในสำนวนการสอบสวนดังกล่าว ส่วนเอกสาร อื่นๆ กรมบังคับคดีไม่อนุญาตให้คัดถ่าย เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะก่อให้เกิด อันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้แก่ พยานในการสอบสวน อันเป็น ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัยที่ สค ๔๕ / ๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดี โดยผู้อุทธรณ์ให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่มีเหตุผลใดที่จัดอยู่ในประเภทข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารการสอบสวนทางวินัยข้าราชการทั่ว ๆ ไป มิได้มีลักษณะร้ายแรงแต่อย่างใด ด้วยคำสั่งกรมบังคับคดี ที่ ๓๔๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ระบุว่า “การกระทำของเจ้าพนักงานบังคับคดี เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของราชการ ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายอันมีมูลความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง” และกรณีนี้เป็นเรื่องที่ได้มีผลเสียหายกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงชอบที่จะได้ทราบข้อมูลความเห็นทั้งหมดของคณะกรรมการสอบสวนทุกคนโดยมิต้องมีการตัดทอนหรือลบส่วนหนึ่งส่วนใดออก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกรมบังคับคดี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะทำงานที่บริษัท [redacted] ตำแหน่ง [redacted] ได้ถูกบริษัท [redacted] สักฟักงาน ผู้อุทธรณ์จึงเป็นโจทก์ยื่นฟ้องบริษัท [redacted] กับพวก รวม ๒ คนเป็นจำเลย ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๕๒/๒๕๔๘ ต่อมาศาลแรงงานกลางมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดง ที่ ๖๗๘๓/๒๕๔๘ ให้เพิกถอนคำสั่งสภากรรมการบริษัท ที่ ๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยให้ผู้อุทธรณ์โจทก์ได้กลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่า และได้รับเงินเดือนตั้งแต่วันที่ถูกล้างจ้างจนถึงวันสั่งรับผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงาน และให้บริษัท [redacted] จำเลยที่ ๑ รับผิดชอบค่าเสียหายต่อผู้อุทธรณ์จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันฟ้องวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้อุทธรณ์ และพิพากษาให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๒ ครั้นล่วงเลยระยะเวลาตามคำบังคับแล้ว บริษัท [redacted] มิได้ปฏิบัติตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงขอให้ศาลแรงงานกลางออกหมายบังคับคดี ศาลแรงงานกลางได้มีหมายบังคับคดี ที่ ๑๖๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๙ หมายถึงเจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อให้ดำเนินการจัดการยึดอายัดทรัพย์สินของบริษัท [redacted] ต่อมาเจ้าพนักงานบังคับคดีได้แจ้งอายัดเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารนครหลวงไทยของบริษัท [redacted] เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๑,๕๗๕,๗๓๗ บาท และธนาคารนครหลวงไทยได้ส่งเงินให้กรมบังคับคดีตามคำสั่งอายัดแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยที่ สค ๘๙ /๒๕๕๑

บริษัท [REDACTED] ได้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี ขอให้ระงับการจ่ายเงินที่อายัดไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด เจ้าพนักงานบังคับคดีจึงได้เสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการกองอายัดทรัพย์สิน “พิจารณาแล้วเห็นว่าคดียังไม่ถึงที่สุดและธนาคารได้ส่งเงินอายัดมายังกรมบังคับคดีแล้ว เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเห็นควรรอการจ่ายเงินโจทก์ไว้ก่อน เพื่อรอศาลมีคำสั่งในเรื่องอุทธรณ์ต่อไป” โดยผู้อำนวยการกองอายัดทรัพย์สิน ได้มีคำสั่งว่า “รอการจ่ายเงินให้โจทก์ไว้ก่อน เพื่อรอฟังคำสั่งศาลในเรื่องอุทธรณ์” เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจึงได้คัดค้านว่า “ศาลมิได้มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับคดีไว้แต่อย่างใด อีกทั้งเหตุตามคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ให้รอการจ่ายเงินไว้ก่อน เป็นคำสั่งที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานบังคับคดีกระทำได้” อธิบดีกรมบังคับคดี จึงได้สั่งการให้ฝ่ายวิชาการ สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง พิจารณาและเสนอความเห็น ซึ่งต่อมาวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้อำนวยการกองวางทรัพย์สินกลาง ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมบังคับคดีว่า “ศาลมิได้มีคำสั่งให้งดการบังคับคดีหรือทุเลาการบังคับคดี จึงมิใช่เหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะงดการบังคับคดีไว้ได้ จึงไม่อาจจะระงับการจ่ายเงิน ซึ่งอาจเกิดความเสียหายแก่โจทก์อีกทั้งมิได้มีกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานบังคับคดีกระทำเช่นนั้นได้ ดังนั้นเจ้าพนักงานบังคับคดีชอบที่จะดำเนินการบังคับคดีโดยการจ่ายเงินที่ทำการอายัดแก่โจทก์” ต่อมาวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ อธิบดีกรมบังคับคดีได้มีความเห็นตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพย์สินกลางเสนอ ผู้อุทธรณ์จึงได้รับเงินที่อายัด เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนได้รับเงินที่อายัดล่าช้ากว่าที่ควรจะได้รับ ๓๐ วัน ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ในขณะนั้นได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากจากการที่ถูกพักงานและไม่ได้รับเงินเดือนมากกว่า ๑ ปีแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ร้องเรียนต่อปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอให้สอบสวนทางวินัยเจ้าพนักงานบังคับคดีกรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย กระทรวงยุติธรรมได้ส่งเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ให้กรมบังคับคดีดำเนินการ ต่อมาวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ อธิบดีกรมบังคับคดีจึงได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ อธิบดีกรมบังคับคดีได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรมบังคับคดีได้ดำเนินการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีไม่มีความผิดทางวินัย ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การดำเนินการของกระทรวงยุติธรรมและกรมบังคับคดีล่าช้า และอาจมีการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ไม่ต้องรับผิดชอบทางวินัย ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษดังกล่าวต่อกรมบังคับคดี แต่กรมบังคับคดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดี

คำวินิจฉัยที่ สค ๘๙ /๒๕๕๑

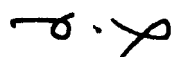
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษ ซึ่งกรมบังคับคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผลการสอบสวนว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่มีความผิดทางวินัยแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่กรมบังคับคดีและได้ร้องเรียนให้สอบสวนการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ผู้อุทธรณ์จึงควรได้ทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้เรื่องนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน เนื่องจากพยานล้วนเป็นข้าราชการกรมบังคับคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลความจริงต่อคณะกรรมการสอบสวน และในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ขณะนี้บริษัท [REDACTED] ได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงานแล้ว การที่กรมบังคับคดีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้แก่ พยานในการสอบสวนตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้กรมบังคับคดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

คำวินิจฉัยที่ สค ๘๓ /๒๕๕๑

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

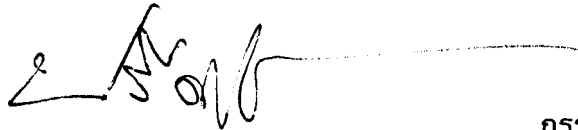
(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์